

Anılar arasında...

Anılar arasında **Edebiyatımızda Eserler Sözlüğü**. **Yapı Kredi Yayınları** Behçet Necatigil'in bu çok değerli emeğini bugünün okuruna sunuyor: "... Necatigil'in sağlığında son kez gözden geçirdiği 1979 tarihli baskısını esas aldık." İyi ki de öyle yapılmış, **Edebiyatımızda Eserler Sözlüğü**, nice yıllar, başkalarının -kimlerin?- yazdığı maddelerle şişirile şişirile tanınmaz hale gelmişti.

Necatigil, **İsimler Sözlüğü**'nden sonra bu eserler sözlüğünü yıllar içinde hazırlamıştı. Kâğıtların harcanmasına katlanamadığından, ön yüzleri öğrenci ödevleriyle dolu dosya kâğıtlarına kimileyin eski, kimileyin yeni yazıyla her madde ayrı ayrı kaleme alınmıştı. O günleri anımsıyorum: Hocamız **Cumartesi Yalnızlığı**'nı, ilk öykü kitabımı da sözlüğüne alacak mı diye heyecanlar duymuştum.

Şimdi, kırk altı yıl sonra, **Cumartesi Yalnızlığı** maddesini bir kez daha okurken buruk, karmakarışık duygularla baş başa kalıyorum. İlk iki öyküyü, "Hüzün Kahvesi"yle "Yürek Burkuntuları"nı bir arada işlemiş Necatigil. Anılar arasındaysa Edip Cansever var. Edip Cansever imzaladığım kitabı okumak inceliğini göstermişti; Taksim Gezi Parkı'ndaki koltuk meyhanesinde buluşmuştuk, "Yürek Burkuntuları" dışındaki öykülere etkilenişler olarak bakmıştı

çok sevdiğim şiirlerin yazarı Cansever. "Yolun 'Yürek Burkuntuları'nda..." dediğini yine işitir gibiyim.

Her Gece Bodrum maddesiniyse, Necatigil bir öğle vakti bana da okumuştur. Unutulmaz bir gündü. Kendisi, eşi, ben, üçümüz uzun bir öğle yemeği sofrasındaydık ve sevinçten, mutluluktan başım dönüyordu.

Refik Halid **Sonuncu Kadeh**'te yaşlanışın belâlı tarafını anılarda görür; yaşlanan kişi boyuna anılara savrulacak, bu anıların bir daha yaşanmayacağını bildiğinden için için üzülecektir. Galiba gerçekten öyle: Sabahtan beri sürgit hüznün...

Edebiyatımızda Eserler Sözlüğü, romanıyla, öykü kitabıyla, gezi, anı, oyun **kitaplarıyla** çağdaş edebiyatımızın yetkin bir panoramasıdır. Benzeri olmayan bir kılavuz. Necatigil'in

tiyatro edebiyatımıza ayrıca önem verdiğini de saptarız. Yitip gidecek oyun metinlerini hiç değilse sözlüğünde saptamak ihtiyacını duymuştur.

Meselâ Nâzım Kurşunlu: Kim tanıyor, biliyor bugün Nâzım Kurşunlu'yu? Sözlükte beş oyunuyla yer alıyor yazar. Artık oynanmayan oyunlar. Biliyorum, tiyatrocularımızın bile haberi yok. Besbelli, bu oyunlar kolay kolay bir daha sahne tozu yutamayacak. Ama hiç değilse, **Edebiyatımızda Eserler Sözlüğü**'nde tutanağa geçirilmiş...

